

Sygn. akt IV CSK 338/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku Powiatu W.
przy uczestnictwie Gminy Miasta W.
o wpis,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 kwietnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 27 września 2013 r., sygn. akt III Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i oddala wniosek uczestniczki postępowania o zasądzenie
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na jej oczywistej zasadności. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalił się pogląd, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona - w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c. - tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna *prima facie*, bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11 – nie publ.). Wskazuje się przy tym, że celem sformułowania powyższej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest wytknięcie oczywistego naruszenia konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz wykazanie, iż naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, nie publ.).

W ocenie skarżącego oczywista zasadność skargi polegała na tym, że w sprawie dotyczącej własności gruntu stanowiącego drogę publiczną Sąd odwoławczy pominął przepis prawa, na mocy którego wnioskodawca stał się właścicielem spornej drogi. Należy jednak wskazać na okoliczność, że problem przedstawiony przez skarżącego stał się już przedmiotem oceny Sądu Najwyższego w postanowieniach z dnia 15 stycznia 2015 r., IV CSK 313/14, IV CSK 314/14 i IV CSK 315/14 - nie publ. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że uchwałąm zaliczającym sporne drogi do kategorii dróg powiatowych nie można przypisać charakteru uchwał zmieniających kategorię drogi, w związku z czym kwestionowany w skardze kasacyjnej pogląd Sądu drugiej nie może usprawiedliwiać jej oczywistej zasadności.

Z tych względów odmówiono przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

I.n